

מ"ח 8902/21 - אחמד אזברגה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 8902/21

לפני: כבוד המשנה לנשיאה נ' הנדל

המבקש: אחמד אזברגה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למשפט חוזר

בשם המבקש: עו"ד נביל דאהר

בשם המשיבה: עו"ד רחל מטר

החלטה

מונחת לפניי בקשה למשפט חוזר.

1. המבקש הודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, לפיהן הוא נהג ברכב כשהוא מחזיק עמו, שלא כדין, בשני אקדחים - כלי נשק שסוגלו לירות כדורים ובכוחם להמית אדם. המבקש הורשע בבית המשפט המחוזי בנצרת (ת"פ 17746-08-19) בעבירה של החזקה בנשק לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ונגזרו עליו

עמוד 1

מאסר בפועל של 16 חודשים, מאסר על תנאי וקנס. יודגש כי בית המשפט ציין בגזר הדין את טענת המבקש, לפיה הוא החליט להתחמש בשני האקדחים לצורך הגנה עצמית, על רקע סכסוך בין משפחתו לבין משפחה שכנה. ערעורו של המבקש על גזר הדין נדחה על ידי בית המשפט העליון (ע"פ 2015/21 אזברגה נ' מדינת ישראל (9.12.2021)).

2. 19 ימים לאחר שנדחה הערעור, המבקש הגיש את הבקשה דנן למשפט חוזר, אשר מהווה את המסגרת להחלטה זו. המבקש הגיש שלוש בקשות נוספות שלהן לא מצאתי נימוק להיעתר. כפי שעולה מהמשך ההחלטה, אין עילה בדין להטיל חיסיון ואף אין מקום להורות במסגרת בקשה זו למשטרה לחקור וכמובן אין להורות על עיכוב הטיפול בבקשה עד לתוצאות החקירה המשטרתית, ככל שתתקיים.

באשר לבקשה העיקרית, לטענת המבקש הודאתו נמסרה בשל ייעוץ משפטי לקוי ובשל חששו להפליל אחרים. לכן, הוא גורס כי מדובר בראיה שיסודה בשקר (סעיף 31(א)(1) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984) וכי בנסיבות אלה נגרם לו עיוות דין (סעיף 31(א)(4) לחוק בתי המשפט). לגישתו, הוא לא ידע כי הוא מחזיק באמתחתו אקדחים אשר יורים כדורים. ברם, הוא חשב שבידיו אקדחי גז בלבד.

נוסף על כך, המבקש טוען כי עלה בידו להקליט עדים שונים וכי ההקלטה והתמליל שלה מהווים ראיה חדשה, אשר מבססת את חפותו (סעיף 31(א)(2) לחוק בתי המשפט). המבקש הגיש הודעת עדכון לפיה ביום 23.1.2022, הוא מסר במשטרה את גרסתו בעניין ההקלטה.

טענות נוספות מכוונות כלפי האיזון שנערך בין השיקולים השונים בגזר הדין. ברם, מדובר בטענות בעלות גוון ערעורי שאינן עולות בקנה אחד עם העילות לקיומו של משפט חוזר, ולפיכך אין בידי להידרש להן (מ"ח 4035/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (8.12.2020)).

3. לאחר שעיינתי בבקשה, בתמליל ההקלטה ובתגובת המשיבה, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

בבקשה למשפט חוזר המבקש עותר לחזור בו מהודאתו. הלכה היא כי אין לאפשר חזרה מהודיה במסגרת בקשה למשפט חוזר, למעט בנסיבות חריגות. סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, מגביל חזרה מהודיה בכל שלב של המשפט למקרים בהם קיימים "נימוקים מיוחדים". כך, כאשר קיים פסול בהודיה כתוצאה מפגם ברצון החופשי של הנאשם או כאשר ההודאה הושגה שלא כדין. יצוין כי ככלל, לאחר מתן גזר הדין וקבלת התוצאה הסופית של ההליך, בית המשפט לא יתיר לנאשם לחזור בו, אלא רק בנסיבות חריגות. זאת, על מנת למנוע מצב בו הסכמת נאשם להסדר טיעון תהיה מותנית בחומרת העונש שיוטל עליו. דברים אלה נכונים ביתר שאת בהליך של בקשה למשפט חוזר (מ"ח 6255/17 ביטרן נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (28.11.2017) (להלן: עניין ביטרן); מ"ח 3633/08 אליטוביץ נ' מדינת ישראל, פסקה 34 (25.11.2008); מ"ח 10468/06 קבוע נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (25.3.2007) (להלן: עניין קבוע)).

לא עלה בידי המבקש להוכיח כי עניינו נכנס בגדר מקרים חריגים אלו. המבקש, אשר היה מיוצג במהלך עריכת הסדר הטיעון ובמהלך הדיונים מול הערכאה המבררת וערכאת הערעור, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והדבר אף נזקף לזכותו במסגרת גזר הדין. כמו כן, במסגרת הטיעון לעונש, התנצל המבקש ואמר כי הוא לוקח אחריות על

מעשיו, אותם הסביר, כאמור, כהגנה עצמית, בשל סכסוך שכנים.

טענת המבקש לכשל בייצוג, בגינו הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, נטענה בעלמא, ללא ביסוס ומבלי שהובאה תגובתם של הסנגורים אשר ייצגו אותו בהסדר הטיעון ובבית המשפט המחוזי. לפיכך, על אף שבנסיבות מסוימות טענת כשל בייצוג יכולה להוות עילה למשפט חוזר, גם מטעם זה יש לדחותה (עניין ביטרן, פסקה 13; מ"ח 6966/20 עבדה נ' מדינת ישראל - הוועדה המקומית לתכנון ובניה, פסקה 3 (24.11.2020) (להלן: עניין עבדה)). באופן דומה, יש לדחות גם את טענתו כי הודאתו נבעה מחששו מפני גורמים שונים, אשר נטענה בעלמא, ללא פירוט מינימלי והיא אינה מבססת פגם ברצונו החופשי להודות בעובדות כתב האישום המתוקן.

המבקש בחר לחזור בו מהודאתו, סמוך לאחר שערעורו על גזר הדין נדחה, וזאת על אף שהדרך הייתה פתוחה בפניו לבקש מבית המשפט לעשות כן במהלך הדיון בעניינו או במסגרת ערעור (השוו: עניין קבוע, פסקה 4). עובדה זו מעלה את החשד כי המבקש בחר לשנות את גרסתו כמהלך טקטי, לאחר שלא הסכים לקבל את התוצאה הסופית של ההליך (עניין עבדה, פסקה 2).

4. לאחר ששבתי ועיינתי בתרגום תמליל ההקלטה ובתצהירי המבקש ואחיו, לא ניתן לומר כי מדובר בראיה חדשה המבססת את חפותו. על ראיה חדשה להיות בעלת "משקל סגולי" אשר יש בו כדי להביא לשינוי תוצאות המשפט. כמו כן, עליה להיות חדשה במובן המהותי, ולא כזו שניתן היה להגיש בבתי המשפט הקודמים ומובאת עתה כדי לנסות להטות את הכף (מ"ח 4678/17 פלוני נ' מפקד כוחות צה"ל, פסקה 22 (25.1.2018)). משקל התמליל בענייננו אינו מביא לשינוי תוצאות המשפט לטובת המבקש שכן אין הוא מבסס את חפותו. תרגום תמליל ההקלטה אינו סותר את עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה המבקש, לפיהן הוא נשא ברכבו שני אקדחים שסוגלו לירות כדורים חיים. מהתמליל עולה כי המבקש היה מעורב בתעשיית הסחר הבלתי חוקי בנשק, בין אם בהחזקתו או בשינועו. על כך יש להוסיף כי ההקלטה בוצעה בטרם התקיים הדיון בערעור של המבקש על גזר הדין. הדבר מעלה תמיהה מדוע היא לא הובאה לידיעת בית המשפט קודם לכן ומעורר חשש שמא היא נועדה לנסות להטות את הכף, לנוכח חוסר שביעות רצון המבקש מגזר דינו.

5. סוף דבר, המבקש בענייננו לא הרים את הנטל המוטל עליו על מנת לבסס את העילות לקיומו של משפט חוזר. דין הבקשה להידחות. על המבקש להתייצב בבית המאסר קישון ביום 25.4.2022 עד השעה 9:00 או על פי החלטת שב"ס.

ניתנה היום, כ"ה באדר ב' התשפ"ב (28.3.2022).

המשנה לנשיאה